

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΑΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Δεκτῶν 15
261—Γραφεῖον δδ. Ερμοῦ—261

ΟΙ ΔΥΟ ΣΠΟΡΟΙ

Κηπουρός τις ήτοι μάζετο νὰ σπείρη σπόρους τινας, όταν ὁ εἰς τούτων ἀνεφώνησεν : «Μὴ μὲ ἀφήνῃς νὰ ταφῶ ἐν τῇ σκητεινῇ καὶ ὑγρᾷ γῆ. Διατί νὰ μὴ μείνω ὑπὸ τὸν θερμὸν τοῦτον ἥλιον ἔνθα εύρισκομαι νῦν;» Ἀλλ' ὁ κηπουρὸς ἔρριψε τὸν σπόρον εἰς τὸ ἔδαφος καὶ τὸν ἐσκέπασεν, ἀδιαφορῶν περὶ τοῦ παραπόνου του. Ἐνῷ ἐπραττε τοῦτο ἔτερος σπόρος ἔπεισε τῶν χειρῶν του ἐπὶ τινος λίθου, ἔνθα ἔμεινεν ἐκτεθειμένος εἰς τὴν θερμότητα τοῦ ἥλιου. Μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἐξηράνθη καὶ ἐτρίβη, ἐνῷ ὁ ταφεὶς σπόρος ἀκριβῶς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἤρχιζε νὰ βλαστάνῃ τρυφερὸν στέλεχος, αὐξῆσαν μέχρι σοῦ ωρίμασε καὶ ἐγένετο ἄνθος, καὶ εἶτα πλήρης καρπός.

ΠΑΙΔΙΑΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ὑπάρχει ἡλικία τις, καθ' ἣν τὰ πάντα προσμειδῶσιν εἰς τὸν ἀνθρωπὸν οὐδὲν νέρος ἐπισινάζει τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ ἀδιαφορῶν περὶ παντὸς ἄλλου, εἰς ἓν καὶ μόνον αὐτὸς ἀποβλέπει τὴν τέρψιν καὶ τὴν θυμηδίαν. Ἡ ἡλικία αὕτη εἶναι ἡ παιδική. Πόσον ταχύπους, πόσον εὔκαμπτος εἶναι ὁ παῖς, πόσον ἀνήσυχος ὁ νοῦς του εἰς ἓν καὶ μόνον περιστρέφεται, τὴν παιδιάν, αἱ χεῖρες του, οἱ πόδες του δὲν ἔχουσιν ἡσυχίαν, θέλει νὰ τρέξῃ, νὰ παιέῃ, νὰ διασκεδάσῃ.

Οι ἀρχαῖοι Ἐλληνες ἐθεώρησαν ἀείποτε τὴν γυμναστικὴν ὡς ἀχώριστον σύντροφον τῆς σωματικῆς εὐεξίας· δι' ὅπερ καὶ Γυμνάσια εἶχον καὶ διάφορα εἴδη ἀγώνων καὶ παιδιῶν συνεστήσαντο· καὶ περὶ μὲν τῶν ἀγώνων οὐδόλως πρόκειται ἐνταῦθα, διότι πολλοὶ πολλαχοῦ λόγον ἐποίησαν· ἀλλὰ περὶ τῶν

παιδιῶν θέλομεν εἰπεῖ ἀλφαβητικῶς αὐτὰς κατατάσσοντες καὶ παρατηροῦντες οἵαν σχέσιν ἔχουσιν ἐκεῖναι πρὸς τὰς παρ' ἡμῖν συνήθεις.

Πρῶτον εἶδος παιδιᾶς θέλομεν ἀναφέρει τὴν Ἀγκοτύλην ἢ τὴν ἔστρεφε τὰς χεῖρας εἰς τὰ ὄπιστα καὶ συνέπλεκε τοὺς δακτύλους ἔχων τὸ κοῖλον πρὸς τὰ ὄγκα, ὃ δὲ ἔστρεφε τὸν κοῖλον πρὸς τὰ γόνατα ἐπὶ τοῦ κοιλοῦ τοῦτον, καὶ καλύπτων μὲ τὰς χεῖρας τὰ ὅμματα τοῦ πρώτου, τὸν ἥναγκαζε νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὸ προσδιωρισμένον μέρος.

Ἄ κινη τὶν δα. — Παιγνίδιον εἰς τὸ δόπιον ὃ μὲν ἐκάθητο ἔχων κλεισμένους τοὺς ὄφθαλμούς, (ἢ καὶ ἄλλος τοῦ ἔκλειε αὐτοὺς) οἱ δὲ ἔφευγον ἀμαρτίας ἐσηκώνετο ζητῶν νὰ εῦρῃ τινά, ἔκαστος ἐφρόντιζε νὰ προφέθῃ εἰς τὸν τόπον ἐκείνου. Τοῦτο τὸ παιγνίδιον σώζεται καὶ σήμερον ὀλόκληρον, καὶ ὀνομάζεται, κρυφότητα μεταξια.

Ἄ ποδι δρασκὶν δα. — Παιγνίδιον, εἰς τὸ δόπιον ὃ μὲν ἐκάθητο ἔχων κλεισμένους τοὺς ὄφθαλμούς, (ἢ καὶ ἄλλος τοῦ ἔκλειε αὐτοὺς) οἱ δὲ ἔφευγον ἀμαρτίας ἐσηκώνετο ζητῶν νὰ εῦρῃ τινά, ἔκαστος ἐφρόντιζε νὰ προφέθῃ εἰς τὸν τόπον ἐκείνου. Τοῦτο τὸ παιγνίδιον σώζεται καὶ σήμερον ὀλόκληρον, καὶ ὀνομάζεται, κρυφότητα μεταξια.

Ἄ ποδι αξιζ. — Ἐλέγετο ἀπόρραξις, ὅτε ἐκτύπουν τὴν σφαῖραν, ὅχι πρὸς τὸν τοῖχον, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἔδαφος τόσον δυνατὰ, ὥστε ἀποκρουομένη ἀνεπήδα, καὶ πάλιν τὴν ἐκτύπουν μὲ τὴν χεῖρα εἰς τὸ ἔδαφος ὃ δὲ πλειονάκις κτυπήσας καὶ ξαναπιάσας ἐλογίζετο νικητής.

Ἄ τριαξιν. — Παιγνίδιον κοινότατον, καὶ νῦν καλούμενον μονάχη ζυγά. Ἐπαίζετο δὲ οὕτως : Ἐλάμβανε τὶς λεπτοκάρυα ἢ ἀλλα πράγματα εἰς τὴν μίαν χεῖρα, καὶ κλείων αὐτὴν ἥρωτα ἄλλον «ἄρτιος ἢ περιττός εἶναι ὃ ἐν τῇ χειρὶ μου ἀριθμός;» καὶ ἐὰν μὲν ἐπετύγχανεν δέρωτώμενος ἐλάμβανεν αὐτὰ, εἰδὲ μὴ ἐπλήρωνεν ἄλλα τόσα.

Ἄ στραγαλισμός. — Παιγνίδιον ἀρχαιότατον καὶ κοινότατον παρὰ τοῖς Ἐλλησι μέχρι τοῦδε

σωζόμενον πλὴν μὲ πολλὰς μεταβολὰς καὶ ως πρὸς τὸ παιζεῖν καὶ ως πρὸς τὸ ὄντα, ἐπειδὴ σήμερον καλεῖται καὶ οὕτως.

Αφεντίν δα. — Παιγνίδιον, κατὰ τὸ ὄποιον περιέγραφον κύκλον καὶ στέκοντες μακρόθεν, ἔρριπτον ὅστρακον· ὁ δὲ ρίψας ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κύκλου ἐγίγνετο.

Βασιλεύδων κατὰ τὸ ὅποιον ἐν παιδίον γίνεται μὲν λαχνὸν βασιλεὺς καὶ προστάτης τὰ ἄλλα.

Διαγράμμισμα της μάρμαρης πέτρας. — Παιγνίδιον κατά τὸ δόποιον ἔπαιζον μὲν 60 λευκὰς καὶ μαύρας πέτρας. Ἡ Δάμα εἶναι λείψανον τοῦ διαγράμμισμοῦ.

Διελκυστίνδα. — Παιγνίδιον, εἰς τὸ δόποιον
ἔκαστος τῶν παιζόντων προτεπάθει νὰ ἐλκύσῃ πρὸς
τὸ μέρος του τὸν ἄλλον ἐπέκεινά τινος γραμμῆς. Καὶ
τοῦτο είναι ἐν χρήσει τὴν σήμερον.

Ἐλαυστίνδα. — Τοῦτο ἦτο παιγνύδιον κατὰ ὄποιον ἐπήγγυον κατὰ γῆς δοκὸν τρυπημένην εἰς τὸ μέσον· διὰ δὲ τοῦ τρυπήματος διεπερᾶτο σχοινίον, τοῦ ὅποιου τὰς ἀκρας ἐκράτουν δύο νέοι ἔχοντες τὰ νῶτα ἑστραμμένα πρὸς τὴν δοκόν. Οἱ δὲ ἐλκύσας διὰ τῆς βίᾳς τὸν ἔτερον, ὥστε νὰ φέρῃ τὰ νῶτα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν δοκὸν ἐνίκα.

Ἐπιστραχίσματα. — Τὰ παιδία ἔρριπτον ἐπὶ τῶν λιμνῶν ἢ θαλασσῶν ὅστρακά τινα μόγον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὑδάτος οὔτως, ὥστε τὸ ὅστρακον ἐπήδα πολλάκις ἐώσου ἐθυμίζετο. Ἡρίθμουν τὰ πηδήματα, καὶ οὕτων τὸ ὅστρακον ἐπήδα περισσότερον, ἐκεῖνος ἐνίκα.

Ἐφετίνδα ἡ Φαινίνδα. — Εἰς τοῦτο τὸ παιγγύιδιον οἱ παιδεῖς ἐπαιζον τὴν σφαιραν τύπτοντες ἀλλήλους, πλὴν προσεποιοῦντο δεικνύοντες διὰ θέλον γὰρ κτυπήσωσι τινα καὶ αἴφνιδίων ἔτυπτον ἄλλον.

‘Ιμ α ν τε λι γ μός. — Ἐπαίζετο οὕτως: Ἐδί-
πλωνον λωρίον τι εἰς πολλάς διπλόας καὶ ἔπειτα
ἐνέβαλλον ξυλίνην περόνην, ὃ δὲ ἐπιτυχών τὴν πρώ-
την διπλόνην τοῦ λωρίου, ἐνίκα. Τοῦτο γίνεται ἀπα-
ραλλάκτως καὶ σήμερον ἐόντομάζεται λωρίον, (τουρχ)
κατσι.

Κυνδαλισμός. — Εἰς τὸ παιγνίδιον τοῦτο ἐπήγγυον πάσσαλόν τινα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐπειτα ἐκτύπων αὐτὸν μὲ ἔτερον πάσσαλον, ὁ δὲ ἐκβαλὼν δι' ἑνὸς κτυπήματος ἐνίκα.

Κολλαβισμὸς ἐλέγετο, ὅτε
τις ἔκλειε τοὺς ὄρθαλμοὺς μὲ τὰς ιδίας αὐτοῦ χει-
ρας, ὥστε νὰ μὴ βλέπη, ἢ ἐπιπτε τὰ πίστομα· ἀλ-
λος δέ τις κτυπῶν αὐτὸν ἐλέγει, «πότερος τετύπηκε;»
καὶ ἀν τὸν εὑρισκε, ἐνίκα. Καὶ τοῦτο σώζεται τὴν
εὔνοιαν.

Ν. Η. Θ. (Ακολουθεί)

Η ΕΜΜΑ ΛΙΣΣΑΥ.

ΔΙΗΓΗΜΑ

Περιγράφον τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα τῶν Ἰουδαίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 20)

Περὶ τὸ τέλος τῆς δευτέρας ἡμέρας, ὁ Ἐλιέζερ ἔφθασεν εἰς τὴν πόλιν ἐνθα ἡ Ἰουλία κατώκει. Ὄτε πρῶτον ἐξῆλθε τῆς ἀμαξῆς ἀνήλιθον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ῥαβδίνου Ἰωσήφ Βίλνα τὴν ὄποιαν εὐκόλως εὗρον, ἀλλ' αὐτὴν κατείχετο ὑπὸ ζένων, παρ' αὐτῶν δὲ ὁ Ἐλιέζερ ἔμαθεν δτὶ διαμερίσεων, παρ' αὐτῶν μακρινὸν καὶ ἀπόκεντρον μέρος τῆς πόλεως, πρὸς δὲ τὸν διηγήσαν. Ἐκπλαγεὶς καὶ δυσαρεστηθεὶς ἔπειτα σεν ἐκεῖ· ἡ οἰκία ἦτο ταπεινὴ, ἐν ῥυταρῷ στεγωπῷ καὶ ἡ γυνὴ ἦτις τούς ὠδήγησεν ἐκεῖ διηγήσαν αὐτὸν εἰς τὸ ὑπερῷον τὸ ὄποιον, εἶπεν, ἦτο ἡ κατοικία τοῦ Βίλνα, καίτοι οὗτος ὡς ἐπίστευεν αὐτὴν δὲν ἦτο ἐν τῇ οἰκίᾳ. Ὁ Ἐλιέζερ μετά τινος δυσκολίας, ἀνήλιθε τὴν στεγὴν καὶ σκοτεινὴν κλίμακα, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῆς οἰκογενείας του. Ἡ τρίτη κλίμαξ ἐφωτίζετο ὑπὸ σκοτεινοῦ φωτὸς καὶ ἀπέληγεν εἰς τὸ ὑπερῷον. Ἡ πρώτη θύρα ἤσφαλιζετο ὑπὸ ὑπερόγκου κλειθρου, ἀλλ' ἡ δευτέρα ὑπεχώρησεν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἐλιέζερος.

έτερο, οὗτω δὲ ή συνοδεία σίσηθιθεν. Τὸ δ' ὀμάτιον
ἥτο εὐτελῶς ἐπιπλωμένον, καὶ ἀνευ πυρᾶς, ἐπὶ δὲ
μικρᾶς κλίνης κατέκειτο ἡ Ἰουλία ωχρὰ καὶ ἔξηντλη-
μένη. 'Ο πατήρ αὐτῆς ἐστιν ἐξ ὄργης, ἀλλ' ἡ Βιο-
λέττα ὅρμησεν ἐν ἀγωνίᾳ καὶ δακρύβρεκτος εἰς τὴν
κλίνην τῆς Θυγατρός της, ητις ἡτένικεν ἀγρίως ἐπὶ¹
τῶν ἀπροσδοκήτων προσώπων ἐπί τινα στιγμὴν, εἴτα
δὲ ἐβιθίσθη ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου τῆς ἐξηντλημένη
καὶ ἀναισθητος. 'Η ύπηρέτρια τῆς Βιολέττας, ἥλικιω-
μένη Ἰουδαία, ητις ύπηρέεν ἡ τροφός τῆς Ἰουλίας,
ἔπειτα διέπειται τῷ Βασιλίστρῳ τὴν ἀστραφὴν. Τὴν στιγ-

μήν ταύτην γραία γυνὴ σεβασμία κατὰ τὸ ἔξωτερον εἰσῆλθε καὶ παρ' αὐτῆς ὁ Ἐλιέζερ ἐξήγησεν ἐξήγησεν· αὕτη ἀμέσως ὡμολόγησεν ὅτι οὗτον ἡ ἄγνωστος ἐπιστολογράφος καὶ ἡ ἴδιοκτήτης τῆς οἰκίας. Αὕτη ἔγραψεν ἐκ λόγων τῆς καθαρωτέρας φιλανθρωπίας, ἔχουσα ἀφροδίτης νὰ φοβηται ὅτι αἱ στερήσεις τὰς ὁποῖας ἡ Ἰουλία καθεκάστην ὑφίστατο θὰ κατέστρεφον τὸ ἀσθενὲς αὐτῆς σῶμα, τὸ ὅποιον ταχέως ἔβαινεν εἰς ἐξάντλησιν ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης. Καίτοι ὁ Βίλνα ἦν ἀναμφισβητήτως πλούσιος καὶ ἐντελῶς ἵκανὸς ὥστε νὰ ἐπιτρέψῃ τῇ συζύγῳ του πολυτελῆ βίον, ὅμως τοσαύτη ἦν ἡ φιλαργυρία καὶ γλισχρότης αὐτοῦ ὥστε ἥρνετο τὰ μᾶλλον ἀναπότομα τα.

Δεκαπέντε ήμέραι είχον παρέλθει αφότου είχε γεννηθεῖ τέκνον, τὸ δόποιον δὲν ἐπέζησεν ἐπὶ μακρόν, ἢ ἡ ἀσθενής μάτηρ οὐδὲ πυράν ἐπετρέπετο νὰ ἀνάψῃ, μεθ' ὅλην τὴν δριμύτητα τοῦ Φύχους. Ἡ κυρία Αἴστιν ἐπέρανε τὴν ἀφήγησιν ταύτην διὰ τῆς παρατηρήσεως ὅτι αὕτη κυρία ἐπεσκέπτετο καὶ παρεμύθει

τὴν ἀσθενῆ, ἀλλ' ὁ Βίλνα δὲν ήθελε νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν προσέγγισιν αὐτῆς ὅτε ἡτον ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἡ Ιουλία δὲν ἤδυνατο νὰ πεισθῇ νὰ ἔγγισῃ θρηπτικὴν τροφὴν ἐὰν αὕτη παρεσκευάζετο ὑπὸ χριστιανοῦ. Ἡ ἐπιμελῆς περιποίησις τῆς Βιολέττας καὶ τῆς ὑπηρετίας της Μιράμ πέπανεφερον τὴν λειπούμηνόσασαν Ιουλίαν, καὶ ἀνακούφισθεῖσα ὑπὸ ἀφθονού ροῆς δακρύων, ἤδυνθη νὰ χαιρετήσῃ τὴν οἰκογένειάν της καὶ προσεπάθησε νὰ καταπραῦῃ τὴν ὄργην τοῦ Θυμωθέντος πατρός της. Ἀλλ' οὗτος οὐδόλως ἤθελε νὰ προσέξῃ εἰς αὐτὴν, καὶ ἀνέμενεν ἀνυπόμονως τὴν ἐπάνοδον τοῦ χαμεροῦς συζύγου της. Ἐν τοσούτῳ, τῇ διαταχῇ αὐτοῦ ἀνήφθη ἡ Θερμάστρα ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν του, καὶ τὸ τέιον προτοιμάζετο ὑπὸ τῆς Κ. Αὔστιν, δταν ὁ Βίλνα ἐπέστρεψεν. Ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν ἀπροσδοκήτων καὶ οὐδόλως ποθουμένων ζένων του, ἐπὶ στιγμὴν ὡπισθοπόρησεν ἐν φαινομένῃ συγχύσει· ἀλλὰ ταχέως ἀναλαβὼν ἐκ τῆς συγχύσεως, προύγωρησε καὶ προσέφερε τὸν συνήθιτον χαιρετισμὸν εἰς τὸν Ἐλιέζερ. Ὁ χαιρετισμὸς οὗτος καλούμενος Σ ύ λ α μ Ἄ λι χ ἀ μ ἦτοι «Εἰρήνη ἐπὶ σὲ», γίνεται διὰ τῆς τάσεως τῆς δεξιᾶς χειρὸς πρὸς τὸν χαιρετώμενον. Τοῦτον ὅμως ἀπέκρουσεν ὁ Ἐλιέζερ ὄργιλας, καὶ αὐτὴν δὲ ἡ εὐμενὴς Βιολέττα ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον δταν οὗτος ἐπειράθη νὰ τὴν χαιρετίσῃ. Ἡ εἰσοδος τῆς Κ. Αὔστιν μετὰ τοῦ δίσκου ἐφ' οὗ ἦν τεθειμένον τὸ τέιον διέκοψεν ἐπὶ στιγμὴν τὴν ἐγειρομένην ἕριδα· ἀλλ' ἀφοῦ οἱ κεκμηκότες ὁδοιπόροι ἐλασθον ἀναψυχὴν καὶ ἡ ἀγαθὴ γυνὴ εἶχεν ἀποσυρθῆ, ὁ Ἐλιέζερ μὲ δον ἦν αὐτῷ δυνατὸν ἥσυχον τρόπον, εἰζήτησεν ἐξήγησιν παρὰ τοῦ Βίλνα περὶ τῶν λόγων δι' οὓς ἐνοικίασε τὴν οἰκίαν του, καὶ ἐστέρησεν οὕτω τῶν συνάθων ἀναγκαίων γυναῖκαν εἰδισμένην εἰς τὴν ἀπόλαυσιν πάσης περιποίησεως τὴν δροῖαν ἡ ἀφθονία δύναται νὰ χορηγήσῃ καὶ ἡτοις ἔσθερην αὐτῷ σημαντικὸν μέρος χρημάτων καὶ πολυτίμων κοσμημάτων. Εἰς τὰ ἔρωτήματα ταῦτα ὁ Βίλνα ψυχρῶς ἀπήντησε δτι εἰς οὐδένα ὠφελε λόγον περὶ τούτου· ἡ πολυτέλεια τῆς δροίας ἀπήλαυσεν ἡ Ιουλία Λίσσαν οὐδεμίαν σχέσιν εἶχε πρὸς τὸν τρόπον τοῦ ζῆν τὸν κατάλληλον τῆς Ιουλίας Βίλνα. Ἐὰν δομως ὁ Ἐλιέζερ ἐπροτίμα νὰ πληρώσῃ αὐτῷ ἐτήσιον ποσὸν, τὸ δροῖον καὶ ἐπροσδιώρισε, ἤδυνατο νὰ λάβῃ ὀπίσιω τὴν θυγατέρα του ἀμα καὶ ὡς ἤθελε νομίσσει ἀναγκαῖον. Οὐδόλως ὅμως ὁ ἀχρεῖος φιλάργυρος συγκατένευσε γὰ λύση τὸν δεσμὸν τῆς Ιουλίας διὰ διαζυγίου· ἐὰν δὲ δὲν παρεδέχετο τοὺς δρους τούτους ἥπειλησε τὸν Ἐλιέζερ δτι ἤθελεν ἐπιβίβασθη διὰ τὴν Πολωνίαν, δπως μὴ εὑρεθῇ πάλιν εἰς τὴν θέσιν νὰ ἰδῃ τόσον δυσαρέστους ἐπισκέπτας. Ἡ τελευταία ἀντη νύξις ἐσχε τοιούτον ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῆς Βιολέττας ὡστε ὁ Ἐλιέζερ ἐπὶ τέλους ἥλεν εἰς διαπράγματεύσεις μετὰ τοῦ ἀναζίου· δόγτος καὶ συνεφώνησε νὰ πληρώσῃ τὸ συμφωνηθὲν ποσὸν καθ' ἔξαμηνίαν ὑπὸ τὸν δρον ἡ Ιουλία νὰ κατοικῇ πάντοτε ὑπὸ τὴν πατρικὴν στέγην καὶ ὁ Βίλνα νὰ μὴ πειραθῇ ποτὲ γὰ ἐπισκεφθῇ.

ἥ γράψῃ εἰς αὐτήν. Ἡ νῦν εἰχεὶς ίκανῶς προχωρήσει πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἔριδος, ὅταν ἡ φιλόδέσενος Κ. Αὔστιν προστίνεγκεις κλίνας διὰ τοὺς ξένους, τὰς ὄποιας εὐγνωμόνως ἐδέχθησαν, ἀλλ' οὐδόλως ἡ Μίριαμ ἐπείθετο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ δωμάτιον τῆς ἀγαπητῆς αὐτῆς κυρίας. Ὁλίγων ἡμερῶν περιποίησις καὶ κατάλληλος τροφὴ κατέστησαν ίκανὴν τὴν Ιουλίαν νὰ κινηθῇ, καὶ ὁ πατήρ αὐτῆς ὠδήγησεν αὐτὴν εἰς δωμάτια τὰ ὄποια ἐνοικίασεν εἰς τὴν οἰκίαν σεβαστῆς Ιουδαϊκῆς οἰκογενείας ἑωσοῦ δυνηθῆ νὰ ἀντίσχῃ εἰς ὄδοιπορίαν καὶ μεταβῆ νεανίας τὸν πόλιν. Ἡ ἐπομένη αὐτοῦ φροντὶς ἦτο ν' ἀνταμείψῃ τὴν Κ. Αὔστιν, ἀλλὰ δὲν θέλεις αὕτη νὰ δεχθῇ τι παρ' αὐτοῦ, διακηρύττουσα ἱσατὴν ίκανῶς ἀνταμειφθεῖσαν ἐκ τῆς βελτιώσεως τῆς ὑγείας τῆς Ιουλίας.

‘Η ἀγέρωχος καρδία καὶ προληπτικὴ διάνοια τοῦ Ἐλιέζερ ἀνεστατώθη ἐπὶ τῇ μόνῃ ιδέᾳ ὅτι ὁφείλει ὑποχρέωσιν εἰς Ναζωραίαν, καὶ ἔξηκολούθησεν ἐπιμένων, ἐωσυνοῦ ἀντη παρήντησεν ὅτι δὲν ἤθελε νὰ πληρωθῇ διὰ πρᾶξιν φιλανθρωπίας πραττούμενην ἐν ὄνοματι καὶ χάριν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τούτο τὸ δνομα τὸ δποῖον ἐμίσσει ἐτελείωσεν ἀμέσως τὴν ἕριδα, διότι δὲν εισιδιάμων Ἰουδαῖος δὲν ἤδύνατο νὰ ὑποφέρῃ τοσοῦτον ἀσεβεῖς λέεις, καὶ ταχέως ἐγκατέλιπε αὐτὴν δπως μὴ ἀκούση πλέον αὐτάς.

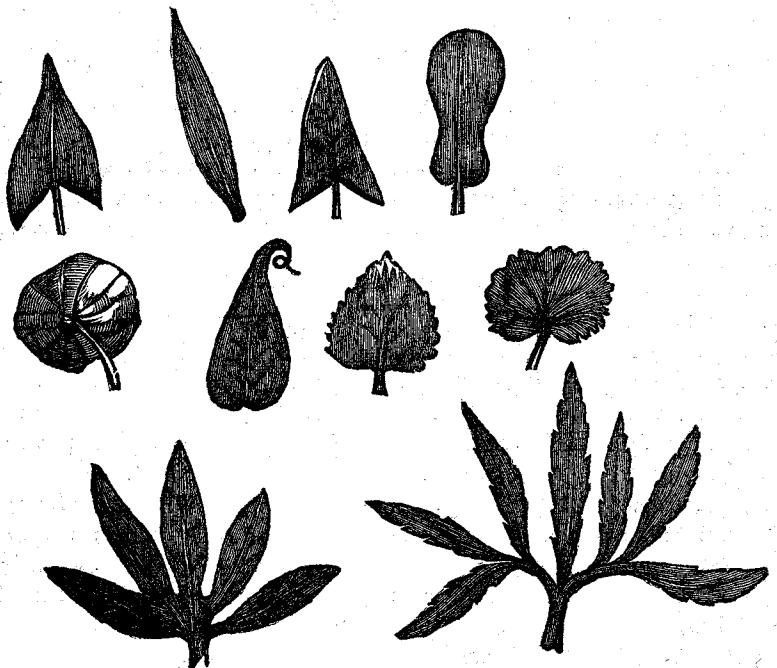
Οι Ἰουδαῖοι μετὰ τῶν ὅποιων ἢ οἰκογένεια τοῦ
Λίσσαυ κατάφησε προσωρινῶς εὐγνωμόνσαν διὰ τὴν
ἐπίσκεψιν τοῦ Ἐλιέζερ, διότι δὲν εἶχον τὸ μέσον νὰ
λάβωσι ζωῆκὸν τροφὴν εἰμὴ μόνον ἐκ Πλυμούθης, ἀπε-
χούστης δώδεκα μίλια καὶ οὗτος εἶχε τὴν ἄδειαν νὰ
φονεύῃ ζώα καὶ ἔφερεν αὐτὴν μεθ' ἑαυτοῦ μὲ τὴν
μάχαιραν ἵνα ἐπετρέπετο νὰ γίνη χρῆσις πρὸς τὸν
σκοπὸν τοῦτον.

Οτάν οι Ἰουδαῖοι οἴτινες δὲν ἔχουσι τὴν ἀδειὰν νὰ φογεύωσι ζῶα πρὸς τροφὴν κατοικοῦσιν εἰς μηκρὸν μέρος, ὑποφέρουσι πολλὰς στερήσεις, διότι εἰσὶν ἡναγκασμένοι νὰ τὴν προμηθεύωνται ἐξ ἀπομεμακρυσμένων μερῶν ἀντὶ ἀδρᾶς δαπάνης. Εἰς τοιούτους ἐπομένως ἡ ἀφίξις προσώπου ἔχοντος τὴν ποθουμένην ἀδειὰν εἶναι εὐπρόσδεκτος ἐπίσκεψις. Ὁλίγοι Ἰουδαῖοι ἔχουσι τὴν τοιαύτην ἀδειὰν αὕτη εἶναι θρησκευτικὴ τελετὴ, καὶ ἀπαιτεῖ ῥαβδίνικὰς καὶ κατὰ παράδοσιν γνώσεις. Τὰ ὅπισθια τοῦ ζῶου οἱ Ἰουδαῖοι δὲν μεταχειρίζονται καίτοι ιδιαιτέρων μερῶν ἐκ τούτων δύναται νὰ γίνῃ χρῆσις ὅταν φλέδες τινες ἔξαγθωσιν.

Τρεῖς ἔδομάδες παρῆλθον πρὶν ἡ ικανῶς ἀναλαβὴ
ἡ Ἰουλία ὥστε νὰ ἐπιστρέψῃ. Τὴν πρωῖτην τῆς ἀνα-
χωρήσεως των, ὁ Βίλνας ἐζήτησεν ιδιαιτέρων ἀκρόα-
σιν παρὰ τῆς συζύγου του. Τί ἐγένετο ἐν τῇ συνεν-
τεύξει ἑκείνη, διαρκεσάσῃ ὅρας τινας, οὐδόλως ἐγγώ-
σθη μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ Ἰουλία ἐπνεε τὰ
λοίσθια, τὸ δόποιον τότε μόνον εἰς τὸν πατέρα αὐ-
τῆς ἀνεκοινώθη. 'Ἄλλ' ἐκ τῆς ἐποχῆς ἑκείνης με-
λαγχολία κατέλαβε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, ητο πάντοτε
πένθιμος ἀφρορμένη καὶ δειμαλέκτη ἐγκαταλείψασα

δὲ τὴν κοινωνίαν, τοσοῦτον ὅσον καὶ ἡ μάρμη αὐτῆς λεῖλα, ἐφαίνετο ἀπορροφηθεῖσα εἰς θρησκευτικὰς τελετὰς καὶ αὐτηρότητας αἴτινες καθεκάστην ἀφήρουν ἵσχυν ἀπὸ τοῦ ἀσθενοῦς αὐτῆς σώματος καὶ ἡπειλούν νὰ κόψωσι ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὸ εὔθραυστον γῆμα τῆς ἀσθενοῦς αὐτῆς ὑπάρξεως, οὐδὲ οἰαδήποτε παράκλησις ἥδυνατο νὰ κατοθώσῃ ὡστε αὕτη νὰ διακόψῃ τὴν αὐτηρότητα ἥτις ἔφερεν αὐτὴν εἰς αὐτοθυσίαν.

Ἐπιστρεψάστης τῆς οἰκογενείας ἐκ τοῦ Δεβονσχάϊρ, ὁ Ἐλιέζερ εὗρεν ἔγγραφον παράστασιν τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ "Αννης, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ νὰ θέσῃ τὴν "Εμμαν εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Κ. Ρῶσσελ. Τὸ ἔγγραφον ὑπεγράφη ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Ῥαβίνου Κόλμαρ ὅστις ἐν ὑστερογράφῳ εἰδοποίει αὐτὸν περὶ τῶν κακῶν συνεπειῶν αἴτινες ἥδυναντο βεβαίως νὰ προκύψωσιν" ἀλλὰ τὸ ἔγγραφον οὐδὲν ἔτερον ἔσχεν ἀπο-



τέλεσμα ἐπὶ τοῦ Ἐλιέζερ ἡ νὰ κρατύη ἐν αὐτῷ τὴν ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ οὐδόλως ἀπήντησεν, ἀλλ' ἔκαμε τὰς ἀναγκαῖας προετοιμασίας νὰ ἀποστείῃ τὴν "Εμμαν εἰς τὸ σχολεῖον μετὰ τὴν λῆξιν τῶν διακοπῶν. (ἀκολουθεῖ).

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'.—ΦΥΤΑ
ΚΕΦ. ΙΣΤ'.

Τὰ σχήματα τῶν φύλλων.

Πολλὰ δένδρα καὶ θάμνοι ἀπογυμνοῦνται πάντων τῶν φύλλων αὐτῶν τὸ θέρος, καὶ μένουσι ψιλὰ μέρη τῆς παρελεύσεως τοῦ χειμῶνος. Θά γησθανόμεθα λύπην ἐὰν ἔμενον ἄνευ φύλλων καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Μία χρῆσις τῶν φύλλων εἶναι νὰ εὐαρεστᾶνται ἡμᾶς διὰ τῆς

ώραιοτητος αὐτῶν. "Οταν ὁ χειμὼν παρέλθῃ πόσον θελκτικὸν δι' ἡμᾶς εἶναι νὰ θεώμεθα τὰ δένδρα καὶ τὰ φυτὰ ἔξαγοντα τὰ φύλλα των. Τὸ χλωρὸν αὐτῶν πράσινον χρῶμα εἶναι ἀληθῆς τροφὴ τῶν ὄφθαλμῶν ἡμῶν.

Ἐνθυμεῖσθε ὅτι εἴπομεν περὶ τῶν ποικίλων σχημάτων τῶν ἀνθέων. "Ο πλάστης ἐποίησε τὴν αὐτὴν ποικιλίαν εἰς τὰ σχήματα τῶν φύλλων. Ἐπιθυμεῖ νὰ ποιῇ ώραια πράγματα εἰς μεγάλην ποικιλίαν χάριν ἡμῶν. Ἐνταῦθα παραθέτομεν σχήματα τινα φύλλων, ὅπως δεῖξωμεν τινὰ τῶν ποικίλων αὐτῶν εἰδῶν.

Τὰ διάφορα σχήματα τῶν φύλλων δέον νὰ κινῶσι τὸ ἐνδιαφέρον ἡμῶν. Πολλοὶ οὐδόλως φροντίζουσι περὶ τούτου, καὶ ἐπομένως οὕτε δύνανται νὰ διαγνωσκωσι ἐξ τινος δένδρου ἔκαστον τῶν φύλλων προέρχεται. "Η ἐπισταμένη ἔξέτασις τῶν φύλλων καὶ ἡ

ἀνεύρεσις τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου εἶναι ἐνδιαφέρουσα ἔρευνα. Τὰ φύλλα δὲν εἶναι μόνον ὅπως τέρπωσι τὴν ὥρασιν ἡμῶν ἀλλὰ χρησιμεύουσιν ὅπως δι' αὐτῶν διαγινώσκῃ τις τὸ εἶδος τοῦ δένδρου εἰς δὲ ἀνήκουσιν.

Κατὰ τὸ "Ἀθηναιον" τοῦ Λογδίνου ὁ Δρ. Σχλίσμανν προτίθεται ν' ἀνασκάψῃ τὸν Ὁρχομενὸν κατὰ τὸν ἐνεστῶτα χειμῶνα λαβὸν τὴν περὶ τούτου ἄδειαν παρὰ τῆς Ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως. "Οσον οὕπω ἐκδοθήσεται καὶ τὸ σπουδαῖον αὐτοῦ ἔργον ὁ "Ἰλιος" τὸ ὅποιον πλὴν τῆς ἐνδιαφερούσης μῆλης θέλει περιέχει καὶ μέγιστον ἀριθμὸν εἰκονογραφιῶν.

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Κόρη ἀγνή μονάχριστο τῆς μάνας σου στολίδι,
Ποῦ μὲς σὲ χίλια βάσανα σ' ἀνάθρεψε τοῦ κόσμου

Καὶ ἀγρυπνῶντας κάθουνταν σιμά σου στὸ σκοτεῖδι

Μήπως ἐσὲ σινοῦῃ ἡ ζωὴ κ' ἐμένανε τὸ φῶς μου.

Τῆς μάνας ὅποιος τὸν καῦμὸν τὸν πόνο δὲν γνωρίζει,

Ποτέ του δὲν ἐδάκρυσε ποτέ του δὲν φραγίζει.

«Θεέ μου τοῦ κόσμου Κύριε δεσπότα τῆς φυχῆς μας,

»Σὺ ποῦ τὰ φῶς ἐχάρισες 'στὰ πλάσματά σου ὅλα,

»Ποῦ μὲ φωμάκι καὶ νερὸς αὔξανες τὴ ζωὴ μας

»Καὶ τοὺς καρποὺς μᾶς ἔδωκες καὶ ἀνθη μυροβόλα,

»Ω ! τ' ἀγαθά σου πάντοτε εἰς τοὺς καλοὺς γονεῖς μου

»Νὰ δίδης πλάστα μου π' ἀκούσαυτὴ τὴν προσευχὴν μου.»



"Ελα παιδί μου σταύροσε τὰ δύο σου τὰ χεράκια,

Κ' ἐδῶ συμά γονάτισε εἰς τὴ μανοῦλα πάλη

Καὶ μὲ σκυμμένο πρόσωπο τοῦ Πλάστου τραγουδάκια

· "Η λιγερή σου ἡ φωνὴ γιὰ προσευχὴ νὰ φέλλῃ.

Χαρὰ 'σ τῆς μάνας τὰ μικρὰ ποῦ μάθανε παιδάκια,

Τέτοια νὰ φέλλουν τ' οὐρανοῦ μονάχα τραγουδάκια.

Πόσα παιδιά ἀπὸ τὰ σᾶς ποῦ τώρ' αὐτὰ διαβάζουν

Καὶ προσευχὴ δὲν μάθανε νὰ κάνουν κάθε βράδυ

Δὲν τοὺς φραγίζετ' ἡ καρδιὰ καὶ δὲν ἀναστιενάζουν,

· "Οταν προβάνει τ' ούρανοῦ τὸ ἄγριο σκιοτάδι,

· "Ω ! μάθετε τὸν Πλάστη μας μικροὶ νὰ εὐγνωμονήτε

Μήπως μεγάλοι μὲ φορὰ πολὺ μετανοεῖτε.

N. ΙΓΓΛΕΣΗΣ

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Tηλέφωνο του Αμερικανού Gower.

Τίς ποτε ήθελεν φαντασθή διτι δό άνθρωπινος νοῦς ήδύνατο νά έφεύρη μέσον δι' οὐ νά δύναται νά μεταδίδῃ ζώσαν αὐτοῦ τὴν φωνήν, εἰς οἷαν δήποτε ἀπόστασιν, καὶ μολαταῦτα τὸ τοιοῦτον κατορθώθη σήμερον· δυνάμεθα νά συνομιλῶμεν ώς ἐν τῷ αὐτῷ δοματιῳ, μετὰ τοῦ φίλου, ιατροῦ, ὑπαλλήλου εἰς οἷαν δήποτε ὥραν, καὶ αὐτῆς τῆς συντάξεως δὲν διαρκεῖ πλέον τῶν 3—4 λεπτῶν, καθ' διτι οἱ δύπλαλλοι νυχθυμερὸν εἶναι ἄγρυπνοι, καὶ πρόθιμοι κατὰ τὰς εἰδότοις εἰσεισεις.

Ἐκ τούτου βλέπομεν εἰς ποιὸν σημεῖον ἔφθασε διπίνοια τοῦ ἀνθρώπου, ἀντὶ εὐτελεστάτης τιμῆς κατ' ἕτος διδομένης, δυνάμεθα νά δημιλῶμεν, καὶ συνενομεθα χωρὶς ποσῶς νά λαμβάνωμεν τὸν κόπον νά μεταβαίνωμεν παρ' αὐτοῖς.

Οτε κατὰ τὸ 1877 ὁ *Graham Bell* ἐπινόσεν τὸ πρῶτον τηλέφωνον, πολλοὶ τῶν φυσικῶν ἔσπευσαν διπῶς μελετήσωσιν τὸ δργανον τοῦτο, καὶ ἐπιφέρουσι τελειοποίησιν ώς πρὸς τὴν μετάδοσιν τῆς φωνῆς.

Δὲν ἔργαδυνον νά τελειώσωσι τοῦτο· ὁ *Georgian Helmholz* κατώρθωσε νά χρησιμοποιήσῃ αὐτὸ διὰ τὴν μετάδοσιν τῶν μουσικῶν ηχῶν, ἐκ τῶν διαφόρων θεάτρων δι' εἰδικοῦ μηχανήματος ὑπ' αὐτοῦ ἐπενοθέντος. Κατόπιν ὁ *Gray* ἐπαρούσιασεν εἰς τὴν ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν ἔτερον σύστημα τηλεφώνου πολὺ δημοιάζοντος πρὸς κλειδοκύμβαλον, τὸ δόπον ήδύνατο νά μεταδίδῃ ηχηρὰν φωνὴν μόνον εἰς μικρὰς ἀποστάσεις.

Όλων τῶν ἀνώ περιγραφέντων τηλεφώνων, ή φωνὴ ήτο πάντοτε ἐλλειπής, καὶ δὲν ήδύνατο νά μεταφέρωσι σειρὰν δημιλίας ἀλλὰ μόνον συνεχεῖς φωνάς.

Τὸ ζήτημα τοῦτο ἔλυσεν ὁ Αμερικανὸς *Gowen* δι' εἰδικοῦ μηχανήματος ἔντελεστάτου κατὰ πολὺ, ὑπ' αὐτοῦ ἐφευρεθέντος. Διὰ τοῦ τηλεφώνου τοῦ *Gowen* δυνάμεθα εὑκρινέστατα νά συνομιλῶμεν εἰς πολὺ μακροτέρας ἀποστάσεις.

Τὴν σήμερον ἀπασα ἡ πόλις τῶν Παρισίων συνέδεθη καταλλήλως διὰ τηλεφώνων, καὶ ἔκαστος ἐκ τῆς οἰκίας του δύναται νά συνομιλῇ μετὰ ιατροῦ του, ὑπαλλήλου του, εἰς οἷαν δήποτε ὥραν, ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ, ώς ἔξῆς :

Ὑπάρχει εἰς σταθμὸς κεντρικὸς εἰς τὸν δόπον γίνονται συνδρομηταὶ δοι τῶν κατοίκων θέλουσι (τοιοῦτοι σταθμοὶ δύνανται νά ὑπάρχωσι πολλοὶ). Ἐκάστη οἰκία συνδρομητοῦ συνδέεται μετὰ τοῦ σταθμοῦ δι' ἑνὸς τηλεγραφικοῦ σύρματος τοῦ δόπον τὰ ἄκρα συνδέονται διὰ τοῦ μηχανήματος τοῦ τηλεφώνου. Ἐν τῷ σταθμῷ δὲ ὑπάρχει πίναξ ἔνθα εἰσὶ γεγραμμένοι οἱ συνδεόμενοι συνδρομηταὶ καὶ οἵτινες χαρακτηρίζονται δι' ἑνὸς ἀριθμοῦ μὲ τοιοῦτους πίνακας εἶναι ἐφοδιασμένοι πάντες οἱ συνδρομηταὶ, καὶ ἔκαστος νέος ἐγγραφόμενος προστίθεται διὰ τοῦ ὑπαλλήλου εἰς τοὺς πίνακας τούτους.

Ὑποθέσωμεν διτι ἐπιθυμῶ νά συνδιαλεχθῶ μετὰ τοῦ ιατροῦ μου, δοτις φέρει τὸν ἀριθμὸν ὑποθέτομεν 45· εἰδοποιῶ τὸν σταθμὸν ἵνα μὲ συνδέσαι μετὰ τοῦ ζητουμένου ἀριθμοῦ. Οὗτος εἰδοποιεῖ τὸν ἀριθμὸν 45

ὅτι ζητεῖται παρὰ τὸν 15 πχ. ἀριθμοῦ, ἀμα λάβει τὴν ἀπάντησιν, εἰδοποιεῖ τὸν 15 διτι εἶναι ἔτοιμος εἰς ἀκρόσιν. Τότε δὲ ὑπάλληλος διὰ καταλλήλου μηχανήματος θέτει εἰς συγκοινωνίαν τὸν ἀριθμὸν 15 μετὰ τοῦ 45, καὶ ἀμέσως ἀρχίζει ἡ συνδιάλεξις χωρὶς ποσῶς νά λαμβάνῃ γνῶσιν ὑ σταθμοῦ· ἡ προετοιμασία τῆς συνδιάλεξεως δὲν διαρκεῖ πλέον τῶν 3—4 λεπτῶν, καθ' διτι οἱ δύπλαλλοι νυχθυμερὸν εἶναι ἄγρυπνοι, καὶ πρόθιμοι κατὰ τὰς εἰδότοις εἰσεισεις.

Ἐκ τούτου βλέπομεν εἰς ποιὸν σημεῖον ἔφθασε διπίνοια τοῦ ἀνθρώπου, ἀντὶ εὐτελεστάτης τιμῆς κατ' ἕτος διδομένης, δυνάμεθα νά δημιλῶμεν, καὶ συνενομεθα χωρὶς ποσῶς νά λαμβάνωμεν τὸν κόπον νά μεταβαίνωμεν παρ' αὐτοῖς.

Ἐλπίζεται διτι ἐντὸς ὀλίγου, καὶ ἡ πρωτεύουσα μετὰ τοῦ Πειραιῶς θά συνδεθῇ δι' αὐτοῦ, τὸ δόπον μεγάλως θέλει ὀφελήσει τὸν ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν κλάδον.

ΣΠΥΡ. Γ. ΚΟΚΟΛΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ:

Ημέραν τίνα γέρων ιερεὺς, ἐφημέριος τοῦ Αγίου Δονάτου, πολλῶν ἀνδρῶν ίδων ἀστεα καὶ νόον μοι εἶπε μεταξὺ ἀλλων ἀναφερομένων εἰς τὴν παροικίαν τοῦ Αγ. Δονάτου, διτι πρὸ πολλῶν ἐτῶν, γινομένων ἐσωτερικῶν τινῶν μεταβολῶν πρὸς διάνοιξιν παγυτάτου τοίχου, οἱ ἐργάται αἴρονται εῦρον σκελετὸν ἀνθρώπου ὅρθιον ἐκτισμένον ἐν τῷ τοίχῳ. Ἡτο ἐνδεδυμένος μὲ ίματισμὸν τοῦ ἔτους 1620—40, γνωστὸν ἐκ περιγραφῶν καὶ ἀρχαίων ζωγραφιῶν τοῦ καιροῦ ἐκείνου. Τὰ ἐνδύματα εἶχον ἐν μέρει καταρρεύσει, ὁ σκελετὸς ἔλαβε τὴν μορφὴν ἕπραξις μαμίας μόνον δὲ ἐκ τῶν καλῶν διατηρουμένων δόδοντων καὶ τῶν καστανῶν τριχῶν ἡδύνατο τις νά εἰκάσῃ διτι ἀπέθανεν ἐν νεαρῷ ηλικίᾳ. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔφερε πλατύγυρον πῖλον, ὃς δὲπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς εἰκόνος τοῦ Καρόλου τοῦ Α' τῆς Αγγλίας. Εἰς τῶν ἐργατῶν ἔλαβε τὸν πῖλον καὶ τὸν ἐφόρει ἐωστοῦ εἶχε φθαρῆ. Οὐδεμία ἐγένετο δικαστικὴ ἔρευνα. Ο γηραιός ιερεὺς εἶπεν διτι ὑπῆρχε παράδοσις διτι οἱ σκελετὸς ἐκεῖνος ἀνήκει εἰς πρόσωπον τὸ δόπον εἶχε φονεύθη παρὰ τοῦ τότε κατοίκουντος ἐν τῇ οἰκίᾳ μαρκησίου ὑποπτευθέντος αὐτὸν ώς ἐπιθυμουλευόμενον τὴν τιμὴν του.

Μετὰ παρέλευσιν ἡμερῶν καλοῦ καιροῦ καὶ εὐχαριστῶν ἐκδοσιῶν ἐπῆλθον καὶ βροχαῖ, ὡστε δὲν ήδυνάμεθα νά ἔξελθωμεν τῆς οἰκίας, οὔτω δὲ ἐλάβομεν τὸν καιρὸν νά περιέλθωμεν αὐτὸν καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη. Ενδρομεν πολλὰς ἀρχαίας εἰκόνας εἶπεν τοῦ ἐφάνησεν καὶ ἔστραμμένας πρὸς τὸν τοίχον, τὸ πλεῖστον ἀγίους, θέας καὶ εἰκονογραφίας μικρᾶς ἀξίας καὶ ἐν κακῇ καταστάσει. Μία τούτων ὅμως ἡτο πράγματι καλὴ εἰκὼν καίτοι δὲ ἐφθημένη καὶ ἐσχισμένη καὶ σκοτεινὴ ώς ἐκ τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἀκηδείας, ἐποίησε μοι μεγάλην ἐντύπωσιν. Ἡτος εἰκὼν πλήρους μεγέθους γεαρᾶς γυναικὸς ἐν τῷ γραφικῷ ἐνδύματι

τῆς 17ης ἐκατονταετηρίδος καὶ ἔξ οσων ἡδύνατο τις νά διακρίνῃ ἐκ τοῦ προσώπου, τῶν ὥραίν χαρακτηριστικῶν καὶ τῶν ἔξοχων λαμπρῶν καὶ ἐκφραστικῶν δόθαλμῶν μοι ἀνέμνησεν ἀμέσως λαμπρᾶς εἰκόνος τοῦ *Van Dyck* ἐν τινὶ παλατίῳ τῆς Γενούς. Τὸ δόματα τῆς κυρίας, ἡ χρονολογία καὶ τὸ δόματα τοῦ ζωγράφου εἶχον ἐντελῶς καὶ μετ' ἐπιμελείας ἀποξεσθῆ. Οταν ἐφείλκυσα τὴν προσοχὴν τοῦ μαρκησίου εἰς τὴν εἰκόνα προσεῖδεν εἰς αὐτὴν μετὰ συγκεχυμένης δψεως, παρετήρησε δὲ διτι πιθανῶς ἡτο φαντασίας εἰκὼν καὶ τὴν ἔστρεψε πρὸς τὸν τοίχον. Μίαν στιγμὴν μετέπειτα ἤνοιξεν ἐρμάριον πλήρες βιβλίων καὶ μοι εἶπε διτι ἐπειδὴ εἶχον κλίσιν εἰς ἔξτασιν ἀρχαίων βιβλίων ἡδυνάμην νά τὰ ἐρευνήσω καὶ νά κρατήσω διτι ἔξ αὐτῶν ἔκρινα ἀξια λόγου.

Ἡ ἐργασία τῆς ἀναγνώσεως τῶν τίτλων τῶν βιβλίων τῆς διαλογῆς καὶ μεταβιβάσεως αὐτῶν ἀπὸ τοῦ δωματίου εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ὑπονού κατηνάλωσε πλέον τῆς ὥρας. Τότε ἐκάθησα ἐπὶ τοῦ πατῶματος μὲ δόνο κηρία καὶ τὰ βιβλία μου καὶ ἔξηκολούθησα τὴν ἔρευναν. Αἴρονται ἀκούων ἐλαφρὸν κρότον ως μεταξύντος ἔσθητος καὶ ἐνῷ ἔξηταξον τὰ βιβλία μου, καθαρῶς εἶδον μορφὴν γυναικὸς ἐν λευκῇ ἐσθῆτι βραδέως βιβλίουσαν κύκλω τοῦ δωματίου, φαύουσαν τὸν τοίχον διὰ τῶν χειρῶν, ωστε εἰς ἔξητειδερόν τι μέρος αὐτοῦ. Ἡ πρώτη μου ἐντύπωσις ἡτο διτι τοῦτο ἐγένετο χάριν παιδιᾶς πρὸς δοκιμασίαν τῶν νεύρων μου, ἐφευρεθείσης παρά τινος τῶν ξενιζομένων. Ός συνήθως εἶχον κλειδώσει τὸ δωμάτιον. Ἀλλὰ δομολογῶ διτι αἱ τρίχες μου ἡνωρθώθησαν καὶ ἡ φωνὴ μου ἐκόπτη ἐπροσπάθουν νά λαλήσω καὶ δὲν ἡδυνάμην. Ἐπὶ τέλους ἐκινήθην τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ μορφὴ ἐστράφη πρὸς ἐμὲ καὶ εἶδον ἀμέσως εἰκόνα δομοίαν πρὸς τὸν τοῦ ἀρχαίου δωματίου δομοία ἐσθῆτη, δομοίον πρὸσωπον, ἐγκόλπιον, καστανάς τρίχας καὶ διαστίλθοντας ὄφθαλμούς μετὰ πυρετώδους καὶ μελαγχολικῆς ἐκφρασεως. Ἀνηγέρθη ἐπὶ τὸν ποδῶν μου οὔτω δὲ πράττων ἀγέτρεψα καὶ ἔσθεσα τὰς λαμπράδας. Δὲν εἶχον κλείσει τὰ ἔξωφύλλα τῶν παρατύρων ἐκ τοῦ ἀμυδροῦ φωτὸς τοῦ ἔξωθεν ἐρχομένου εἶδον τὴν μορφὴν ἀποχωροῦσαν βαθυμηδὸν τοῦ τοίχου καὶ ἀφανισθείσαν ἐν τῇ κλίνῃ—μεγάλῃ κλίνῃ τῆς 17ης ἐκατονταετηρίδος.

Ἐμεινα ἐπὶ τινα χρόνον ἐκθαμβώς καὶ ἐνεὸς ἐν τῷ μέσω τοῦ δωματίου ἐωσοῦ τέλος ἀπεφάσισα νά κατακλιθῶ βιθισθεὶς εἰς βαθὺν ὑπονο. Τὴν πρωταί την ἐγέρθης, καὶ ἐνδύματος εῦρον ἐπὶ τοῦ πατῶματος μικρὸν ἐγκόλπιον τὸ δόπον κατὰ τὴν ὥραν τοῦ προγεύματος ἐνεχείρισα εἰς τὸν μαρκησίον. Οὔτως ἐκπλαγεὶς μοι τὸ ἐπέστρεψεν εἰπὼν διτι μοι δωρεῖ αὐτὸ διτι ἐνθύμησιν τῆς ἐπισκέψεως μου ἐν 'Αγ. Δονάτῳ. Τὸ ἐγκόλπιον προφανῶς ἀνῆκεν εἰς τὴν μορφὴν ἡτο διηλθε διὰ τοῦ τοίχου τοῦ δωματίου μου ώς σκιά.

(Ἐκ τοῦ Λονδίνειου κ' Αθηναίου).

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΜΗΝΩΝ

ΙΟΥΛΙΟΣ

Ο μὴν οὗτος εἰς τὸ λατινικὸν

Νεανίας τις ἔγραψε πρὸς τὸν διάσημον ἐν Ἀμερικῇ ιεροκήρυκα Ἐρρ. Beecher ζητῶν παρ' αὐτοῦ νὰ ἐνεργήσῃ πρὸς εὑρεσιν ἀνέτου θέσεως δὶ' αὐτὸν δστις, ὡς ἔγραφε, ὅτο τίμιος καὶ ἐνάρετος. Εἰς τοῦτο δ. κ. Beecher ἀπῆντος: «Μὴ γίνης ποτὲ ἐκδότης ἐφημερίδος ἐὰν θέλῃς νὰ ἔχῃς ἡσυχον βίον. Μὴ ἐπιληφθῆς ν' ἀναμιχθῆς εἰς δικηστικά. Μὴ γίνης διδάσκαλος. Μὴ κηρύξτης ἀπὸ τοῦ ἀμβωνος. Μὴ ἀναμιχθῆς εἰς πλοῖα, καταστήματα, μαγαζεῖα καὶ ἐμπορεύματα. Ἀποστέρεφου τὰ πολιτικά. Φεύγε τοὺς δικηγόρους. Μὴ μετέλθῃς τὸν ιατρὸν. Μὴ γίνης γεωπόνος ή μηχανικὸς, οὔτε στρατιώτης, οὔτε ναύτης. Μὴ σπουδάσῃς γράμματα. Μὴ σκέπτεσαι. Μὴ ἐργάζου. Οὐδὲν τούτων εἶναι ἀνέτον. Ὡς τίμιέ μου φίλε εἶσαι εἰς πολὺ σκληρὸν κόσμον: Μίαν μόνον πραγματικῶς ἀγετον θέσιν γινώσκω, τὸν τάφον.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Κατὰ τὰς στατιστικὰς ἡ ἀγγλικὴ γλώσσα εἶναι ἡ μητρικὴ γλώσσα 80,000,000 ἀνθρώπων· ἡ γερμανικὴ 50—60,000,000· ἡ γαλλικὴ 40—50,000,000· ἡ ισπανικὴ 40,000,000· ἡ ιταλικὴ 28,000,000 καὶ ἡ ρωσικὴ 55—60,000,000.

* * * Ό ἀριθμὸς τῶν ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτείαις δημοσιευομένων ἐφημερίδων ἀνέρχεται εἰς 9723.

* * * Οἱ καθ' ὅλον τὸν κόσμον διεσπαρμένοι Ίουδαιοι μόλις ἀνέρχονται εἰς ἑπτὰ ἑκατομμύρια, ἥτοι 2,621,000 ἐν Ρωσίᾳ, 1,475,000 ἐν Αὐστρίᾳ· 512,000 ἐν Γερμανίᾳ· 100,000 ἐν Τουρκίᾳ· 70,000 ἐν Ὀλλανδίᾳ· 60,000 ἐν Ἀγγλίᾳ· 50,000 ἐν Γαλλίᾳ· 35,000 ἐν Ἰταλίᾳ· 4,000 ἐν Ισπανίᾳ καὶ Πορτογαλίᾳ· 2,000 ἐν Σουηδίᾳ καὶ Νορβηγίᾳ. Ήμισοι ἑκατομμύριοι κατοικεῖ ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτείαις· ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ 200,000 ἐξ ὧν 25,000 κατοικοῦσι τὴν Παλαιστίνην.

* * * Ἡ ἀξία τῶν παραχθέντων μῆλων ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς ἀνήλθεν ἐφέτος εἰς 70,000,000 δολλάρια· ὁ ἀριθμὸς δὲ τῶν παραγουσῶν ταῦτα μηλεῶν ἀνέρχεται εἰς 125,000,000.

* * * Ἐλαττωθέντος τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς σακχάρεως κατὰ 20—30 ἑκατ. ἐπὶ ἑκάστης λίτρας τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐν Γαλλίᾳ ζημιοῦται κατὰ τοὺς τρεῖς τελευταίους μῆνας τοῦ παρόντος ἔτους 17,780,952 φρ.

* * * Ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα ἐγένοντο ἀρτίως ἐν Παρισίοις 389 γάμους καὶ 1053 γεννήσεις ἐδήλωθησαν.

* * * Κατηναλώθησαν ἐν Παρισίοις κατὰ τὸν παρελθόντα Αὔγουστον τὸ εἴδης τροφῆς: 24,510,522 λίτραι ἰχθύων· 512,410 λίτραι ὀστρειδίων καὶ ἄλλων ὀστρακοδέρμων· 73,904 φορτία βαγονίων λαχανικῶν καὶ καρπῶν· 30,098 κτήνων, 18,633 βόες, 201,202 πρόδατα καὶ 20,846 χοιροί. Εἰς ταῦτα προσθέτον 4,738,348 λίτρας βουτύρου, 20,311,120 ὡς, 474,066 ὀρνιθοπούλαι, 215,513 κόνικλοι, 76,590 νῆσται, 24,391 χῆνες, 10,003 ἵνδικαι ὅρνιθες, 268,801 περιστεραί, 327, ἀρνία, 230 χοιρίδια καὶ 129 ἵπποι. Πέσον μέγας φόνος κτηνῶν χρειάζεται ὅπως ζήσῃ ὁ ἀνθρώπος.

* * * Κατά τινα ἀμερικανικὴν ἐφημερίδα εἰς κυνηγὸς ἐν τῇ πολιτείᾳ Μαΐνε ἀνεκάλυψε νέον τρόπον καθ' ὃν ἀντὶ σκύλου μεταχειρίζεται τὴν γάταν του πρὸς ἄγραν σκιούρων. Ἐν τῇ Νήρᾳ τῶν σκιούρων ὁ σκύλος δλίγον χρησιμεύει, διότι οὐτος δὲν δύναται ν' ἀναρριχᾶται εἰς τὰ δένδρα. Ἡ γάτα ἀναρριχώμενη ἐπὶ τοῦ δένδρου καὶ πηδῶσα ἀπὸ

κλάδου εἰς κλάδον δρπάζει τοὺς σκιούρους καὶ πιστῶς φέρει τούτους εἰς τὸν κύριόν της.

* * * Ἐπρόκειτο νὰ τελεσθῇ κατ' αὐτὰς ἐν Λονδίνῳ ἀγῶν μεταξὺ Γάλλων καὶ Ἀγγλῶν ἀεροναυτῶν, σκοπούντων νὰ διέλθωσιν εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ τοῦ Καλαισίου πορθμοῦ. Τὸ γαλλικὸν ἀερόστατον ἔχει χωρητικότητα 42,000 κυβικῶν μέτρων τὸ δέ ἀγγλικὸν 38,000 τετρ. ποδῶν, τρεῖς ἀεροναυτοὺς θέλουσιν ἐπὶ τοῦ ἀεροστάτου τῶν ἀεροστάτων. Ἀγγελιαφόροι περιστεραὶ θέλουσιν ἀπολύεσθαι κατὰ διάφορα διαστήματα μεταφέρουσαι εἰδήσεις περὶ τῆς πορείας.

Δύσις Ἀκροστοιχίδος

Α—πόλλων
Θ—αύμας
Η—εη
Ν—έτος
Α—ρης

"Ελυσαν δ' αὐτὴν οἱ κ. κ. Δ. Ρωμαΐδης (Ἀθηνῶν), Π. Αποστολίδης (Πειραιᾶς), Γεώργιος Ν. Βούλγαρης ("Υδρας), Σ. Δ. Κιφιώτης (Πατρῶν), Γρηγόριος Κρούσων (Συμύρνης), R. Birnbach (Βερολίνου).

ΑΙΝΙΓΜΑ Η'.

"Ονειρον εἶμαι Ἐλλήνων·
πλὴν εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων.
«Μῆλον Ἐριδος» καλοῦμαι·
ὑπὸ πάντων συζητοῦμαι.
"Ἄγριοι πολιτισμένοι,
δολερῶς μὲ βλέπωσι,
καὶ ὡς λύκοι πεινασμένοι
πάντες μὲ θηρεύωσι.
·Εθνικὸς δὲ ιδουτής μου,
πλὴν ἐδέχθη τὸν Χριστὸν
ὅτε τὸ σημεῖον εἶδεν
τοῦ σταυροῦ στὸν οὐρανόν.

Δ. ΣΤΑΗΣ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1881 μετὰ εἰκόνων
ὑπὸ ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ.

'Ἐν 'Αθήναις, τύποις «'Αθηναΐδος».

Τὸ κομψότατον τοῦτο 'Ημερολόγιον ἐφάμιλλον τοῖς Εὐρωπαϊκοῖς, διά τε τὴν ἐν γένει διακόσμησιν, τὴν χρήσιμον εἰς πάντα ἐν αὐτῷ ὅλην καὶ τὰς καλλιτεχνικὰς εἰκόνας, ἐκτετυπωθὲν ἥδη, καὶ πωλούμενον καὶ παρὰ τῷ Τυπογραφείῳ τῆς «'Αθηναΐδος» ἀντὶ φρ. 2 συνιστῶμεν ὡς τὸ καταλληλότατον καὶ χρησιμώτατον πάντων.

ΑΝΩΡΩΠΟΛΟΓΙΑΣ τὸ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΝ ὑπὸ I. Δ. Τζέτζη Διδάκτ. Φιλοσοφ. καὶ καθηγητοῦ τοῦ Β'. ἐν 'Αθήναις Γυμνασίου.

Εὑρίσκεται καὶ πωλεῖται ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τῆς «'Αθηναΐδος» καὶ τιμᾶται δραχμ. νέων 3.

Αἱ «Καταχρήσεις νῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης» πωλοῦνται ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τῆς 'Αθηναΐδος.